

Veprių apylinkių augalija*

Daiva Patalauskaitė

Gamtos tyrimų centras, Botanikos institutas

Ižanga

Veprių apylinkės žymios didžiule bioįvairove. Beveik trečdali teritorijos užima miškai, dauguma – spygliuočiai, augantys tiek mineraliniuose, tik ir pelkiniuose dirvožemiuose. Buvusio valsčiaus teritoriją kerta gana didelė Lietuvos upė Šventoji ir jos intakai – Širvintà, Gelėžė, Žuvintė, Sugedà, kiti mažesni upeliai. Šių upių slėniuose plyti pievos. Dauguma jų yra apleistos, bet yra ir gana didelių plotų natūralių šienaujamų pievų. Veprių apylinkėse esama ir ežerų, išsimėčiusių miškuose (didesni jų – Báltas, Juodàsis, Bedùgnis, Įlgajis), ir didelis dirbtinis vandens telkinys – Vėprių tvenkinys. Kai kurie ežerai apipelkėję. Dalis pelkių taip pat yra smarkiai paveiktos žmonių veiklos – jos šiuo metu yra paverstos eksploatuojamais arba jau išeksploatuotais durpynais.

Sistemingų botaninių tyrimų Veprių apylinkėse nebuvo daryta, tačiau botanikai šias apylinkes lankė, tyrė atskirus miškus, pelkes, pievas, upes. Leidinių apie šiuos tyrimus nėra išleista, bet tyrėjai (A. Lekavičius, R. Jankevičienė, B. Kizienė, A. Tučienė, Z. Venckus, K. Balevičius) kaip savo darbų įrodymus paliko savo surinktus augalus, kuriuos perdavė saugoti Botanikos instituto ar Vilniaus universiteto herbariumams (BILAS, WI). 1995 m. Ukmergės rajono, taip pat ir Veprių seniūnijos, bioįvairovę ir botanines vertybes Ukmergės savivaldybės užsakymu tyrė Vaclovas Stukonis (Drobelis ir kt., 1995). Šių tyrimų metu Veprių apylinkėse buvo aptiktos kelios Lietuvos raudonojoje knygoje esančios augalų rūšys.

Šių tyrimų tikslas – ištirti buvusio Veprių valsčiaus teritorijoje išlikusias botanines vertybes ir išskirti botaniniu požiūriu vertingas teritorijas.

Metodika

Teritorija buvo tyrinėjama 2003–2004 metų vasarą maršrutiniu būdu. Buvo naudojami rajono žemės naudojimo žemėlapiai ir Vilniaus universiteto, Gamtos mokslų fakulteto, Kartografijos centro darbuotojos Lidijos Kavaliauskienės parengtas Veprių valsčiaus žemėlapis (M 1:50 000).

Aptiktos natūralios bendrijos buvo aprašomos taikant prancūzų–šveicarų mokyklos augalijos tyrimo ir klasifikavimo principus (Braun-Blanquet, 1964), kurių metodika nuodugniai išdėstyta atskirose publikacijose (Aleksandrova, 1969; Natkevičaitė-Ivanauskienė, 1983). Augalų rūšys buvo nustatomos pagal šią literatūrą: Lekavičius (1989), Snarskis (1968), Natkevičaitė-Ivanauskienė (1959), (1961), (1963), (1971), (1976), Natkevičaitė-Ivanauskienė ir kt. (1980), Rothmaler et al. (1988), Jukonienė (2003). Induočių augalų pavadinimai vartojami pagal Gudžinską (1999), samanų – pagal Jukonienę (2002). Augalų bendrijų apimtis ir sintaksonų pavadinimai vartojami pagal Balevičienę ir kt. (1998), Matuszkiewicz

* Straipsnis, serijos „Lietuvos valsčiai“ Lietuvos mokslų akademijos leidinio „Versmės“ leidykla, 2010 m. 11 mėn. 15 d., „Versmės“ leidykla, 2010 m. 11 mėn. 09 d., pirmą kartą paskelbtas 2011 m. 01 mėn. 03 d. elektroninio serialinio leidinio „Lietuvos lokaliniai tyrimai“, ISSN 2029-0799 visatekstėje svetainėje www.llt.lt.

(2007). Pirmą kartą tekste minint augalų rūšių ir bendrijų taksonų vardus, nurodomi jų lotyniški pavadinimai, autorių vardų ir pavardžių trumpiniai.

Rezultatai

Vakarinėje buvusio Veprių valsčiaus dalyje vyrauja agrolandšaftai, tačiau kitoje dalyje išliko nemažai natūralių bendrijų. Bene didžiausia bendrijų įvairovė ir mažiausiai pažeistų bendrijų susitelkimas yra palei didžiausią vandens telkinį – Šventosios upę, kertančią buvusio valsčiaus teritoriją. Upės vagoje vietomis išikūrusios paprastosios lūgnės (*Nuphar luteum* (L.) Sm.), žydėjimo metu virš vandens keliančios geltonus žiedus. Seklesnėse vietose yra ežerinio meldo (*Schoenoplectus lacustris* (L.) Palla) sąžalynų. Pakrantėse išilgai vagos veša aukštaūgių žolių bendrijos. Vyrauja nendrinis dryžutis (*Phalaroides arundinacea* (L.) Rauschert), o tarp jų įsiterpia upinė žilė (*Senecio fluviatilis* Wallr.), plaukuotoji ožkarozė (*Epilobium hirsutum* L.), kanapinis kemeras (*Eupatorium cannabinum* L.), garbiniuotasis dagys (*Carduus crispus* L.) ir nitrofiliniai augalai – paprastasis kietis (*Artemisia vulgaris* L.), didžioji dilgėlė (*Urtica dioica* L.). Vietomis plyti paprastųjų varpučių (*Elytrigia repens* (L.) Newski) sąžalynai, o prie kranto vandenyje – aukštaūgės vandeninės monažolės (*Glyceria maxima* (C. Hartm.) Holmb.). Aplink aukštaūgius pakrančių augalus liaunais stiebais apsvynioja patvorinė vynioklė (*Calystegia sepium* (L.) R. Br.) ar kibiais stiebais prisikabina paupinis lipikas (*Galium rivale* (Sibth. Et Sm.) Griseb.). Pakrančių bendrijų aspektas – sodrioje aukštaūgėje žalumoje prareičiui išsimėčiusios geltonos paupinės žilės, alyvinės ir rožinės kanapinio kemero, plaukuotosios ožkarozės, garbiniuotojo dagio, baltos – paupinės vynioklės pavienių žiedų ir žiedynų dėmės.

Atvirose smėlėtose pakrantėse aptinkami pilkalapiai šaukščiai (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.) išpūdingais pūkuotais stambiais pilkais trikampiškais lapais. Šie augalai žydi anksti pavasarį, pažemėje žiedynų graižus sutelkę ant trumpų kotų ir sudarydami balkšvų ar gelsvų žiedynų grupes.

Atviros žolinių augalų bendrijos palei upę sudaro nedidelius plotus. Būdingiausias pakrančių vaizdas – išilgai upės nusidriekę reti trapijojo ar baltojo gluosnio (*Salix fragilis* L., *Salix alba* L.) medynai. Tarp medžių veša nepraeinami europinio ožekšnio (*Euonymus europaeus* L.) ir žolinių augalų – paprastosios gervuogės (*Rubus caesius* L.), miškinio skudučio (*Angelica sylvestris* L.), didžiosios dilgėlės sąžalynai.

Šventosios slėnyje pasitaiko atvirų smėlio plotų su menka augaline danga. Tai – smėlynų ir žvyrynų pionieriniai žolynai (klasė *Koelerio-Coryneporetea* Klika in Klika et Novak 1941). Smėlynuose drykso didesni ar mažesni paprastojo čiobrelio (*Thymus serpyllum* L.) ir aitriojo šiloko (*Sedum acre* L.) kilimai, žydėjimo metu akinantys alyvine ir skaisčiai geltona spalvomis. Tarp jų didesniais ar mažesniais pilkais lopais įsiterpia vienmetė klėstenė (*Scleranthus annuus* L.), samana dirvoninė širmūnė (*Racomitrium canescens* (Hedw.) Brid.), o nedidelius pilkšvai žalius kupstelius sudaro varpiniai augalai – smiltyninis šepetukas (*Corynephorus canescens* (L.) P. Beauv.), avinis eraičinas (*Festuca ovina* L.) ir graižaziedžiams priklausantis dirvoninis kietis (*Artemisia campestris* L.). Gelsvą smėlyno foną ryškiausiai geltonais žiedais paįvairina paprastasis perluotis (*Anthyllis vulneraria* L.), smėlyninis šlamutis (*Helichrysum arenarium* (L.) Moench), paprastoji linažolė (*Linaria vulgaris*

Mill.), dvimetė nakviša (*Oenothera biennis* L.), vienagraižė kudlė (*Pilosella officinarum* F. W. Schultz et Sch. Bip.), mėlynai violetiniais – varpotoji veronika (*Veronica spicata* L.), kalninė austėja (*Jasione montana* L.), dirvinė buožainė (*Knautia arvensis* (L.) Coult.), baltais – pilkoji miltinaitė (*Berteroa incana* (L.) DC).

Didesnius slėnio plotus užima žolinės bendrijos. Dauguma jų – pievos, kurių dalis šienaujamos, bet yra ir apleistų. Didelius plotus užima ištisiniai smiltyninio lendrūno (*Calamagrostis epigejos* (L.) Roth) sąžalynai. Dėl vykstančių sukcesijų užželia atviri šlaitai, smėlynai, o tose vietose išikuria ryškiaspalviais žiedais žydinčių augalų bendrijos. Pilkšvai žalią aspektą šioms bendrijoms suteikia smiltyninio lendrūno ir dirvoninio kiekio lapija, o tarp šių augalų geltonuoja paprastosios bitkrėslės (*Tanacetum vulgare* L.), geltonžiedės liucernos (*Medicago falcata* L.), dvimetės nakvišos žiedynai, baltuoja paprastosios naktižiedės (*Silene vulgaris* (Moench) Garcke), baltažiedžio šakinio (*Silene pratensis* (Rafn.) Godr.), mažosios ožiažolės (*Pimpinella saxifraga* L.), baltažiedžio barkūno (*Melilotus albus* Medik.), marguoja mėlynai violetiniai varpotosios veronikos, dirvinės buožainės, pilkšvai rausvi dirvinio dobilo (*Trifolium arvense* L.), tamsiai rožiniai didžiagalvės bajorės (*Centaurea scabiosa* L.) žiedynai.

Įvairaus dydžio plotus palei Šveņtąją užima susivėrusios pievos, priklausančios stepinių pievų klasei (Cl. *Festuco-Brometea erecti* Br.-Bl. et Tx. 1943). Dažnai tai tik nedideli su mišku besisiejantių terasos šlaitų fragmentai. Bene didžiausi šienaujami stepinių pievų plotai yra Širvintės upės kilpose, netoli žiočių. Šios pievos labai spalvingos. Žaliame ar pilkšvai žaliame fone, kuri sudaro daugiausia varpiniai augalai (raudonasis eraičinas – *Festuca rubra* L., stepinis motiejukas – *Phleum phleoides* (L.) H. Karst., kai kur įsiterpia smiltyninis lendrūnas) ir įvairių šeimų augalų lapai, marguoja įvairiaspalvė žiedų jūra. Dideles geltonas dėmes sudaro tikrasis lipikas (*Galium verum* L.), geltonžiedė liucerna, kai kur – paprastoji bitkrėslė, baltas – statusis lipikas (*Galium album* Mill.). Pavienes gelsvų žiedynų šluoteles ar kekes kelia pievinė vingiorykštė (*Filipendula vulgaris* Moench), paprastoji linažolė (*Linaria vulgaris* Mill.), vaistinė dirvuolė (*Agrimonia eupatoria* L.), mėlynas – varpotoji ir plačialapė veronikos (*Veronica teucrium* L.). Visame plote iš tolo šviečia skaidūs tamsiai rožiniai didžiagalvės bajorės, balti paprastosios kraujažolės (*Achillea millefolium* L.), mažosios ožiažolės, kalninio dobilo (*Trifolium montanum* L.), violetiškai alyviniai dirvinės buožainės žiedynai, geltoni pavieniai vagotojo vėdryno (*Ranunculus polyanthemus* L.) žiedai. Žolyne ažūriniais lapais ir žalsvai gelsvais žiedais išsiskiria gana gausus mažasis vingiris (*Thalictrum minus* L.). Pažemėje augančių augalų žiedai taip pat ryškiaspalviai – alyviniai keturbriaunio čiobrelio (*Thymus pulegioides* L.), geltoni paprastojo saulenio (*Helianthemum nummularium* (L.) Mill.), apyninės liucernos (*Medicago lupulina* L.), rožiniai skiauterėtosios putokšlės (*Polygala comosa* Schkuhr).

Drėgnų pievų fragmentai, priklausantys trašiujų pievų klasės purienynų sąjungai (Cl. *Molinio-Arrhenatheretea elatioris* R. Tx. 1937, All *Calthion palustris* R. Tx. 1937 em. Lebrun et al. 1949), aptinkami netoli Veprių palei Geležės upelį. Juose vyrauja pelkinė vingiorykštė (*Filipendula ulmaria* (L.) Maxim.), miškinis skudutis (*Angelica sylvestris* L.), pelkinis snaputis (*Geranium palustre* L.), gelsvalapė usnis (*Cirsium oleraceum* (L.) Scop.).

Veprių apylinkėse gausu ne tik upių. Jų teritorijoje yra Veprių tvenkinys ir keletas nedidelių ežerų. Veprių tvenkinys iš visų pusių apaugęs tankia aukštaūge 3–4 m pločio paprastosios nendrės (*Phragmites australis* (Cav.) Trin. Ex Steud.) juosta, joje vietomis išiterpia ežeriniai meldai. Tvenkinyje palei nendrių juostą yra išsikūrę įvairaus dydžio mažažiedės vandens lelijos (*Nymphaea candida* J. Presl) sąžalynai.

Bečių miške yra keletas ežerėlių. Baltas ežeras – apsuptas pelkinių pušynų, smėlėtu dugnu, šviesios vandens spalvos, aplinkui apriestas fragmentiška 1–2 m pločio paprastosios nendrės juosta. Nendrių sąžalynas retokas, jame išimaišo kanapiniai kemerai, plaukuotosios ožkarožės, paprastosios vilkakojės (*Lycopus europaeus* L.), gyslotiniai dumblialaiškiai (*Alisma plantago-aquatica* L.). Pakrantėse, kur nėra nendrių juostos, aptinkami plačialapiai švendrai (*Typha latifolia* L.), pūslėtosios viksvos (*Carex vesicaria* L.), paprastieji šurpiai (*Sparganium emersum* Rehm.), paprastosios monažolės (*Glyceria fluitans* (L.) R. Br.), nariuotalapiai vikšriai (*Juncus articulatus* L.).

Juodasis ežeras – užpelkėjęs, jį supa linguojantis liūnas. Ežere gausiai auga plūduriuojančiosios plūdės (*Potamogeton natans* L.), kurių lapai plūduriuoja vandens paviršiuje. Vietomis kuokštais auga plačialapiai švendrai. Užpelkėjusios ežero pakrantės apžėlusios ištisine kiminų danga, kurioje išiterpia pelkiniai žinginiai (*Calla palustris* L.), pelkinės sidabražolės (*Potentilla palustris* (L.) Scop.), pelkinės ožkarožės (*Epilobium palustre* L.), pelkiniai saliavai (*Peucedanum palustre* (L.) Moench), paprastosios šilingės (*Lysimachia vulgaris* L.).

Bedugnio ežeras apsuptas raisto (as. *Ledo-Pinetum sylvestris* (Hueck 1929) R. Tx. 1955), kuris pereina į užpelkėjusią ežero pakrantę. Raiste auga žemaūgės paprastosios pušys (*Pinus sylvestris* L.), jauni plaukuotieji beržai (*Betula pubescens* Ehrh.) ir tankus 0,5–1 m aukščio krūmokšnių – pelkinių gailių (*Ledum palustre* L.) ir vaivorų (*Vaccinium uliginosum* L.) sąžalynas. Raistas kupstuotas, kupstai susidarę aplink medžių kamienus ir kelmus. Ant kupstų gausu juodųjų varnauogių (*Empetrum nigrum* L.), paprastųjų spanguolių (*Oxycoccus palustris* Pers.), siauralapių balžuvų (*Andromeda polifolia* L.). Mažus kupstelius sudaro kupstiniai švyliai (*Eriophorum vaginatum* L.). Tarpkupsčiuose vietomis auga apskritalapės saulašarės (*Drosera rotundifolia* L.) ir yra ištisinė Magelano kiminų (*Sphagnum magelanicum* Brid.) danga. Ežerą supa linguojantis liūnas, kurio paviršių ištisai padengia vingiuotasis kiminas (*Sphagnum flexuosum* Dozy et Molk), tarp kiminų išiterpia svyruoklinės, ganyklinės, snapuotosios viksvos (*Carex limosa* L., *Carex lepidocarpa* Tausch, *Carex rostrata* Stokes), pelkiniai žinginiai, paprastosios spanguolės, apskritalapės saulašarės, pelkinės liūnsargės (*Scheuchzeria palustris* L.). Prie pat vandens išikūrusios bendrijos, kuriose vyrauja baltosios saidros (*Rhyncosphora alba*), o tarp jų išiterpia paprastosios spanguolės, svyruoklinės viksvos, apskritalapės saulašarės. Ištisinę samanų dangą sudaro vingiuotieji kiminai, kuriuose nedideliais ploteliais išiterpia Magelano kiminai. Ežere gausiai auga mažažiedžių vandens lelijų.

Didžiausias Bečių miško ežerėlis – Ilgajis. Jį taip pat supa raistas (as. *Ledo-Pinetum*), tačiau krantuose nėra liūno. Iš šiaurinės ir vakarinės pusių iki pat vandens tęsiasi pelkinis pušynas, kranto linijoje beveik ištisinę juostą sudaro melsvosios melvenės (*Molinia caerulea* (L.) Moench). Pietinėje pusėje ežero pakrantėse yra susiformavusi 3–7 m pločio tankių viksvynų juosta (as. *Caricetum vesicariae*

Br.-Bl. Et Denis 1926). Juose vyrauja pūslėtosios viksvos ir įsimaišo pavieniai plačialapiai švendrai, paprastosios nendrės. Tarp viksvyno ir miško šlapioje pakrantėje išikūrusi plati vikšrių juosta, kurioje vyrauja glaustažiedžiai vikšriai (*Juncus conglomeratus* L.) ir negausiai įsimaišo kėstieji vikšriai (*Juncus effusus* L.).

Apie trečdalį buvusio valsčiaus teritorijos užima miškai, didesnė jų dalis – spygliuočių. Dauguma miškų jauni arba pribreštantys, brandžių yra tik nedideli sklypai. Bečių, Martyniškio, Kułniškių miško masyve daug pelkinių miškų (as. *Ledo-Pinetum*, as. *Vaccinio uliginosi-Pinetum* Kleist 1929), kurių medyne vyrauja paprastosios pušys, plaukuotieji beržai ir gausu krūmokšnių – pelkinių gailių, vaivorų, mėlynių (*Vaccinium myrtillus* L.), bruknių (*Vaccinium vitis-idaea* L.). Mineraliniuose gruntuose vyrauja sausi pušynai (as. *Peucedano-Pinetum* W. Matuszkiewicz (1962) 1973). Medyne dominuoja paprastosios pušys (*Pinus sylvestris*), karpotieji beržai (*Betula pendula* Roth), paprastosios eglės (*Picea abies* (L.) H. Karst). Krūmų ardas retas, jo pastoviosios rūšys – paprastasis šermukšnis (*Sorbus aucuparia* L.), paprastasis šaltekšnis (*Frangula alnus* Mill.), taip pat jauni ažuoliukai (*Quercus robur* L.), kurie tokiuose skurdžiuose dirvožemiuose aukštesni neišauga. Žolių ir krūmokšnių arde vyrauja mėlynės, bruknės. Daug kur, nors ir negausiai, čia aptinkami šiliniai viržiai (*Calluna vulgaris* (L.) Hull.), aviniai eraičiniai, vaistinės veronikos (*Veronica officinalis* L.), pieviniai kūpoliai (*Melampyrum pratense* L.), smailialapiai paparčiai (*Dryopteris carthusiana* (Vill.) H. P. Fuchs), plaukuotieji kiškiagrikiai (*Luzula pilosa* (L.) Willd.). Samanų danga ištisinė. Vyrauja paprastoji šilsamanė (*Pleurozium schreberi* (Brid.) Mitt.), atžalinė gūžtvė (*Hylocomium splendens* (Hedw.) Schimp.), purioji dvyndantė (*Dicranum polysetum* LSw.), šilinė plunksnė (*Ptilium crista-castrensis* (Hedw.) De Not).

Šventosios slėnyje esantys natūralūs pušynai panašios sudėties, tačiau dalis pušynų – sodinti, šiuo metu dar jauni.

Knýzlaukio miške didelius plotus užima eglėnai (as. *Melico nutantis-Piceetum* (Caj. 1921) K.-Lund 1962). Medyne ir pomiškyje vyrauja paprastoji eglė. Krūmų ardas retas, jame, nors ir negausiai, aptinkamas paprastasis šermukšnis, paprastasis šaltekšnis, paprastasis lazdynas (*Corylus avellana* L.). Žolių ir krūmokšnių dangoje didžiausius plotus sudaro mėlynė ir paprastasis kiškiakopūstis (*Oxalis acetosella* L.). Vietomis gana gausiai želia paprastoji pakalnutė (*Convallaria majalis* L.), dvilapė medutė (*Majanthemum bifolium* L.). Daug kur šiuose miškuose aptinkami miškinė septynikė (*Trientalis europaea* L.), plaukuotasis kiškiagrikis, miškinis lendrūnas (*Calamagrostis arundinacea* (L.) Roth), smailialapis papartis, miškinė zuiksalotė (*Mycelis muralis* (L.) Dumort), trigyslė smiltagraibė (*Moehringia trinervia* (L.) Clairv.), nusvirusioji striepsnė (*Melica nutans* L.), pirštuotoji viksva (*Carex digitata* L.). Samanų danga išsidėsčiusi didesniais ar mažesniais lopais. Joje vyrauja paprastoji šilsamanė, atžalinė gūžtvė, tikroji trumpė (*Brachythecium oedipodium* (Mitt.) Jaeg.).

Apibendrinimas

Nors didelė dalis buvusių Veprių apylinkių miškų ar pievų šiuo metu yra paverstos dirbamais laukais, o pelkių – durpynais, tačiau dalis jų liko natūralūs ar pusiau natūralūs, t. y. mažai paveikti žmogaus veiklos. Kita vertus, Lietuvos

gamtos sąlygos lemia tai, kad pievas palaiko žmogaus veikla – nešienaujamos ar neganos pievos užauga mišku. ES šalyse galioja Gamtos buveinių, laukinės augmenijos bei gyvūnijos apsaugos direktyva (92/43/EEC), kuri numato beveik 200 retų ir sparčiai nykstančių Europos buveinių apsaugą ir įtraukimą į ES saugomų teritorijų tinklą, vadinamą NATURA 2000 (Rašomavičius, 2001).

Didžiausia bendrijų įvairovė yra Šventosios slėnyje, tačiau europinės svarbos buveinių yra visoje tirtoje teritorijoje. Veprių apylinkėse buvo aptiktos šios europinės svarbos buveinės:

6210 Stepinės pievos. Tai sausų, bazinių, labai karbonatingų dirvožemių, šiltų ir atvirų augimviečių pievos, priklausančios *Festuco-Brtemetea* ir *Trifolio-Geranietea* klasėms. Veprių apylinkėse šių pievų yra Šventosios slėnyje bei Širvintos slėnyje prie žiočių.

6430 Eutrofiniai aukštieji žolynai. Šiai grupei priskiriamos nitrofilinės vandens telkinių pakrančių bendrijos, kurias sudaro aukštos bei vijoklinės žolės ir nedideli krūmai. Dažniausiai jie siauromis juostomis nutįsta palei tekančius vandenis. Veprių apylinkėse šios bendrijos aptinkamos palei Šventosios upę.

6510 Šienaujamos mezofitų pievos. Joms priskiriamos žemyninės vidutinio drėgnumo trąšios pievos. Veprių apylinkėse tokių pievų yra nedaug, jos susiformavusios palei Geležės upelį netoli Veprių.

7140 Tarpinės pelkės ir liūnai. Joms priskiriamos buveinės, kuriose vyrauja pelkių augalų bendrijos, susiformavusios oligotrofinių ir mezotrofinių vandenu paviršiuje. Veprių apylinkėse šios buveinės aptinkamos palei Juodąjį ir Bedugnį ežerus.

9010 Vakarų taiga. Šiai buveinei priskiriami natūralūs seni spygliuočių ir mišrūs miškai. Veprių apylinkėse vakarų taigos pušynų yra Bečių, Martyniško, Kalniškių miškuose.

9050 Žolingi eglynai. Mišrūs miškai, kurių medyne vyrauja eglės, dažnai su gausia plačialapių medžių, ypač ažuolo, priemaiša. Krūmų ir žolių arduose auga spygliuočių ir plačialapių miškų augalai. Veprių apylinkėse šios miško bendrijos aptinkamos Knyzlaukio miške.

91D0 Pelkiniai miškai. Spygliuočių bei mišrūs miškai drėgnuose ir šlapiuose durpiniuose dirvožemiuose, kurių gruntinio vandens lygis aukštas. Vandenyje visuo met labai nedaug maisto medžiagų. Veprių apylinkėse raistai bei pelkiniai pušies ir plaukuotojo beržo miškai aptinkami Bečių, Kalniškių, Martyniško miškuose.

Literatūra

- Александрова В. Д. Классификация растительности. Обзор принципов классификаций и классификационных систем в разных геоботанических школах, Ленинград, 1969.
- Balevičienė J., Kizienė B., Lazdauskaitė Ž., Patalauskaitė D., Rašomavičius V., Sinkevičienė Z., Tučienė A., Venckus J. *Lietuvos augalija. 1. Pievos*, Vilnius, 1998.
- Braun-Blanquet J. *Pflanzensoziologie. Grundzüge der vegetationskunde*, Wien-New York, 1964.
- Drobelis E., Stukonis V., Švitra G. *Ukmergės rajono bioįvairovė, gamtinės vertybės bei jų apsaugos strategija. Sutartinės temos ataskaita Ukmergės savivaldybei*, Ukmergė, 1995.

- Jukonienė I. Checklist of Lithuanian Mosses, *Botanica Lithuanica* 8(4), 2002, p. 303–322.
- Jukonienė I. *Lietuvos kiminiai ir žaliosios samanos*, Vilnius, 2003.
- Gudžinskas Z. *Lietuvos induočiai augalai*, Vilnius, 1999.
- Lekavičius A. *Vadovas augalams pažinti*, Vilnius, 1989.
- Matuszkiewicz W. *Zespoły leśne Polski*, Warszawa, 2007.
- Natkevičaitė-Ivanauskienė M. *Botaninė geografija ir fitocenologijos pagrindai*, Vilnius, 1983.
- Natkevičaitė-Ivanauskienė M. (red.). *Lietuvos TSR flora*, 1, Vilnius, 1959.
- Natkevičaitė-Ivanauskienė M. (red.). *Lietuvos TSR flora*, 2, Vilnius, 1961.
- Natkevičaitė-Ivanauskienė M. (red.). *Lietuvos TSR flora*, 3, Vilnius, 1963.
- Natkevičaitė-Ivanauskienė M. (red.). *Lietuvos TSR flora*, 4, Vilnius, 1971.
- Natkevičaitė-Ivanauskienė M. (red.). *Lietuvos TSR flora*, 5, Vilnius, 1976.
- Natkevičaitė-Ivanauskienė M., Jankevičienė R., Lekavičius A. (red.). *Lietuvos TSR flora*, 6, Vilnius, 1980.
- Rašomavičius V. (red.). *Europinės svarbos buveinės Lietuvoje*, Vilnius, 2001.
- Rothmaler W., Schubert R., Jäger E., Werner K. *Exkursionsflora für die Gebiete der DDR und der BRD*, Band 3, *Atlas der Gefasspflanzen*, Berlin, 1988.
- Snarskis P. *Vadovas Lietuvos augalams pažinti*, Vilnius, 1968.

Nurodymai dėl straipsnių naudojimo (citavimo): Skelbiant ar bet koku būdu panaudojant bet kurį elektroninio serialinio leidinio „Lietuvos lokaliniai tyrimai“ svetainės www.lt.lt straipsnį ar jo dalį kartu su juo privaloma skelbti leidinio „Lietuvos lokaliniai tyrimai“ visą nesutrumpintą pavadinimą, jo tarptautinio standartinio serialinio leidinio numerį ISSN 2029-0799, interneto svetainės www.lt.lt pavadinimą, tomo (darbo) sutartinį kodinį pavadinimą, straipsnio autorių, straipsnio pavadinimą, „Lietuvos valsčių“ serijos ir monografijos, kuriai straipsnis parašytas, pavadinimus bei straipsnio pirmojo paskelbimo serijos monografijoje ir jo paskelbimo svetainėje www.lt.lt datas (jei šios datos sutampa, skelbiama viena – paskelbimo svetainėje www.lt.lt data).